

bastonades que li havia donades un frare llec de l'orde dels predicadors.

Los jurats escrigueren en favor de dit frare y seguiren altres desafuros de los religiosos (p. 183, nota 207).

Senyores i senyors, don Joan Marí Cardona ens ha deixat un llibre obert d'interès per a tots: els historiadors hi trobaran moltes dades que fins ara no sabien si existien, els lingüistes podrem estudiar l'evolució de la llengua catalana fins al segle XVIII i qualsevol persona amant de la història dels hòmens i dones d'Eivissa i Formentera hi trobarem la resposta a tota curiositat i ens deixarà satisfets.

Gràcies sien donades a mossèn Joan Marí Cardona per aquest dolç present que ha aportat a aquesta festa de Nadal.

Nota, com avui que comptam a vint de desembre de l'any de nostre Senyor de mil i nou-cents i noranta-set, s'és congregat tot lo poble d'Eivissa i Formentera a la Sala, amb presència i companyia de la comunitat i autoritats, per celebrar la festa de Nadal, en la qual s'hi és presentat lo gloriós llibre *Pergamins i Índex Vell de Tarragona*, escrit de mà i ploma de mossèn Joan Marí Cardona, prevere, canonge i arxiver de la present església de Santa Maria d'Eivissa. Hi ha hagut música i cants de la terra i s'és feta gran artilleria de focs i trons per lluminària. Tot resultat a gràcia e contentament e festa de la gent de la Vila e illes d'Eivissa i Formentera. Que tot sia per bé e memòria i a major honra a Déu e a la terra, amén. Per molts anys que puguem celebrar Nadal. ■

Sol de gener

per Bartomeu Ribes

I. M. Joan Marí Cardona

Perquè venim tot sols, i ho sap el món.
Perquè s'escapa l'ordre desgastat,
la ratlla recta amb mots callats i amb fat.
Sabem tot el que no sabem, per son.

La boca brilla cap a endins, se'ns fon?
El sol d'aquest gener, dolç i tastat,
com pensament que enxarxa el núvol mat,
tan fred, tan trist, tan lluny, tan bo i que es pon.

La terra ha anat fins a l'oblit, per rompre's.
Del vent sec de l'hivern, tornaràs tu.
Anar, venir pel moviment, parar.

La lluna del gemec. La pols, en fondre's.
De l'illa i de la mar. Del camí dur.
La casa nostra, sempre, hem de salvar.

Chus Adamuz